

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

Unica filmifestivaali
Dortmundissa

FILMAAJA 3/2017

Kultainen Unicapalkinto Hamidille, sivu 9-10

Videoharrastus ei katso ikää, sivu 11

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Saksan Unica 2017	4 - 6
Dortmund -hiilenmustasta vihreäksi kaupungiksi	7
Plagiointi on kallis juttu	8
Hamid Al- Sammarraeelle Unica-mitali	9-10
Videoharrastus ei katso ikää	11
Lahden historiallinen elokuva loppusuoralla	12-15
Yhteystiedot	16

FILMAAJA

FILMI- JA VIDEOKUVAUKSEN ERIKOISLEHTI 3/2017

JULKAISIJA:

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry
Film- och Videoamatörförbundet ry (FVL)

TOIMITUS:

Pentti Kemppinen
Keijo Skippari

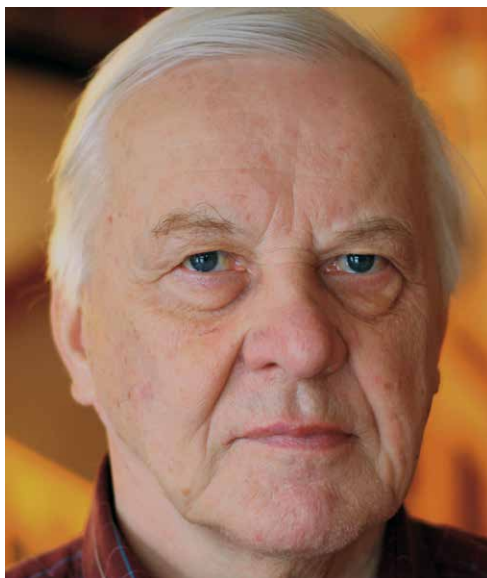
FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

KANNEN KUVA:

Hilkka Kemppinen

TAITTO:

Keijo Skippari/Lahden Videokuvaajat

Hyvät harraste-elokuvaajat!

Unican 79. filmifestivaaleille Saksan Dortmundissa osallistui 27 maata, 25 Euroopasta ja lisäksi Tunisia ja Etelä-Korea. Pääsarjassa esitettiin viikon aikana 147 elokuvaa. Suomalaisten elokuvien menestys ei ollut nyt kovin hyvä, yksi kunniakirja sentään saatiin.

Minuuttisarjaan osallistui kaksi suomalaista filmintekijää; Heikki Mäntylä elokuvalla Education ja Hamid Al-Sammarraee elokuvalla Viesti. Elokuva Education pääsi alkukarsinnasta jatkoon, mutta putosi ensimmäisessä yleisöäänestyksessä. Elokuva sai runsaat aplodit, mutta äänestyksessä ei ollut mitään mahdollisuuksia, kun vastassa oli saksalainen elokuva, jota satapäinen saksalaisyleisö tietysti kannatti.

Yhdenkin elokuvan jatkoon pääsy merkitsee sitä, että ensi vuonna voimme lähettää kaksi minuuttisarjan elokuvaa.

Dortmund sijaitsee Ruhrin teollisuusalueella. Tällä hetkellä hiili- ja kaivosteollisuudesta on jäljellä enää vain museo. Elektroniikkateollisuutta on sen sijaan kehitetty voimakkaasti. Kaupunkia on kehitetty teemalla vihreä kaupunki.

Onnittelut Mikkelin harraste-elokuvaajien puheenjohtajalle Hamid Al-Sammarraeelle. Hänelle on myönnetty tämän vuoden Unica-mitali. Hamid Al-Sammarraee on ahkera elokuvantekijä. Hänen monia elokuviaan on nähty SM-kilpailuissa ja Unicassa. Festivaalin yhteydessä järjestetään aina yleiskokous. Tänä vuonna kokouksessa päätettiin seuraavien vuosien järjestäjämaista. Ensi vuonna festivaali järjestetään Tšekissä, seuraavina vuosina Hollannissa ja Isossa Britanniassa. Lisäksi kokouksessa oli voimakkaasti esillä tekijänoikeuskysymykset. Unican kotipaikaksi määriteltiin Sveitsi, jonka lainsäädäntö parhaiten suojaa mahdollisilta oikeusjutuilta ja korvausvaatimuksilta.

Tänä vuonna käytettiin ensi kertaa viime vuonna hyväksyttyjä sääntöjä niin sarjajaosta kuin tuomariston lukumäärästä. Käytössä oli viisi tuomaria ja avointa tuomariston äänestystä ei ollut, vaan tuomaristo teki ratkaisunsa omassa keskuudessaan. Toki he kommentoivat elokuvia päivittäin. Jotakin tästä menettelytavasta jäi puuttumaan.

Tänä vuonna käytettiin myös uutta sarjajakoa

- Nuori -Unica sarjaan kuuluvat 25-vuotiaat tai sitä nuoremmat elokuvan tekijät, jotka ovat minkä tahansa alan kokopäiväisiä opiskelijoita, mutta eivät elokuva-alan koulutuksessa.
- Elokvakoulujen opiskelijat -sarja on tarkoitettu henkilöille, jotka opiskelevat elokuvantekoa
- Pääsarjaan kuuluvat kaikki muut ei-kaupalliset elokuvat

Toivoisin myös suomalaisten elokuvantekijöiden osallistuvan Unica-festivaaliin. Ensi vuonna Tšekin Blanskossa järjestettävään festivaaliin järjestetään bussikuljetus Wienistä. Festivaali on syyskuun alussa.

Pentti Kemppinen
puheenjohtaja

Unican runsas kattaus

Ihmiset muutosten maailmassa

Kansainvälisen harrastajaelokuvaajien liiton Unican 79. filmifestivaali Dortmundissa Saksassa tarjosi jälleen monipuolisen ja vaikuttavan katsauksen ihmiselämän kysymyksiin, niin onnenaiheisiin kuin ongelmiinkin. Joka vuosi näyttää jokin aihepiiri pulpahtavan esiin useiden maiden elokuvaohjelmista. Tänä vuonna se oli vanhusten yksinäisyys yhteiskunnan murroksissa. Festivaaleilla esitettiin 27 maan filmejä, pääosin Euroopasta. Mukana lisäksi Etelä-Korea ja Tunisia.

Yleissarjassa, jossa mukana ovat sekä aikuiset harrastekuvajat että nuoret harrastajat, kultamitaleja jaettiin tänä vuonna viisi. Ne menivät Kroatiaan, Tshekkiin, Viroon, Ukrainaan ja Espanjaan. Kroatian 'Verticale' pohti tanssitaiteilijan prosessia hyväksyä oma kehonsa ilmaisun välineeksi ja Espanjan Fugit (Pako) käsitteli kuolonkolarin aiheuttajan eettistä ongelmaa. Kultaa saatiin myös kahdella humoristisella elokuvalla: Tshekin Roschod (The Separation) ja Ukrainan Golden Love. Viidennen kullan vei Viron Solntsevo, jossa nuori tekijä kertoo kesästänsä vanhempiensa kotiseudulla Venäjän syrjäisessä saarella. Kylän väki on syrjäytynyt ja alkoholisoitunut, mutta lapsilla on sekä haaveita paremmasta että realistinen kuva nykyisyydestä. Ikätoveri on saanut haastateltavat lapset avautumaan upeasti.

Tarinoita kyliensä viimeisistä

Italiasta sai hopeaa ja Itävallasta kunniakirjan dokumentit vuoriston kylissä yksin kissojen ja koirien kanssa elävistä ukoista, jotka eivät ole suostuneet muuttamaan 'maalikylille', vaan valitsivat karun elämän luonnon keskellä. Myös parissa muussa palkitussa filmissä kuvattiin leskimiesten yksinäisyyttä.

Venäläinen animaatio kuvasi puolestaan ratavaihteen hoitajanaista ja hänen suruaan, kun junaliikenne loppuu.

Yhteiskunnan ja talouden murrosta kuvataan myös ammattien kautta: ranskalainen hopeamitalifilmi The Last Trawl kuvaa kalastajan viimeistä troolausta, ja luxemburgilainen elokuva kirjastonhoitajan huolta kirjaston sulkemisesta, kun väki lukee vain nettiä – mutta filmi tarjoaa iloisen yllätyksen ja uuden idean.

Uusi kansainvaellus

Ei ollut yllätys, että myös pakolaisten tulva oli esillä. Saksalaisten filmikoululaisten dokumentti 'Imbiss' kreikkalaisesta kioskinpitäjästä, joka kaoottisissa olosuhteissa myi uupuneille pakolaisille vettä, sämpylöitä ja kännyköiden latausta, toisena ääripäänä thientynyt jännitys pohjoisruotsalaisella tilalla, missä pieni tyttö vie salaa lautasellisen puuroa 'jollekulle', jonka käsi tulee esiin ulkorakennuksen kolosta (Den Andre). Kumpikin filmi sai pronssia filmikoululaisten sarjassa. Rajuinta yhteiskuntakritiikkiä tarjosivat tunisialaiset filmit, jotka tulivat perille viimeisinä päivinä. Ei juurikaan puhetta tai tekstiä, mutta kuvaus illalla töistä kotiin kävelevästä miehestä, jonka poliisit pidättävät ilman syytä ja sitä seurannut absurdi oikeudenkäynti 'kenttätuomioistuimessa' saavat elokuvan kylmäävästi iholle. Sellaista on arabivallankumouksen jälkeinen elämä.

Elämäniloa ja värikkyyttä

Ei pidä toki luulla, että harraste-elokuvaajat vain synkistelevät. Huumori on vaativa laji, mutta nokkelat ideat ja elämänmenon tarkkailu pilke silmäkulmassa tarjosivat joka päivä myös makeat naurut. Monissa dokumenteissa nähtiin hienoja näkymiä kansanperinteestä, juhlapäivien vietosta ja upeita luontokuvauksia Afrikasta, sukellettiin lehtisammakon salattuun maailmaan tai kuljettiin mukana värikkäässä Indonesian Celebes-saaren asukkaiden juhlassa. Lasten maailmaan sijoittuvat elokuvat tarjosivat hupia, mutta myös muistutuksen, että kannattaisi kuunnella pikkuväen puheita tarkemmin...

Harrastajaelokuvaajat kuvaavat kaupallisia elokuvia laveammin ihmiselon moninaisuutta – jotta ymmärtäisimme toisiamme paremmin. Niinpä Unican puheenjohtaja **Dave Watterson** ot-sikoikin tervehdyksensä Unican ohjelmavihkossa seuraavasti: "Tavoittemme ei ole vähempää kuin pieni askel kohti maailmanrauhaa".

Tihentävä jännitys toi kunniakirjan

Teksti: Pentti Kemppinen

Suomen kolme elokuvaa esitettiin jo ensimmäisenä päivänä. Petri Suomisen 'Nuukio' –flimiä kiittelivät sekä juryn jäsenet että katsojat tauolla. Yksin telttaretkelle lähtevän nuoren naisen vlogin taltioimisen kuvausta jury piti originellina ja kiinnostavana rakenteena elokuvalle. Rauhallisen retkeilyn muutos jännitykseksi ja peloksi metsän äänten keskellä on hyvin kuvattu ja ohjattu. Äänten rooli kasvaa ja tihentää tunnelmaa. Elokuva pitää katsojan otteessaan ja loppuratkaisu jää askarruttamaan katsojaa. Elokuva palkittiin kunniakirjalla. Muita saavutuksia suomalaiset elokuvat eivät tällä kertaa saaneet. Kokonaisuutena Suomen ohjelmaa kyllä kiitettiin vahvaksi.

Hamid Al-Sammarraeen 'Henki' tunnistettiin Tuhannen ja yhden yön tarinoiden Aladdinin taikalamppu –sadun muunnokseksi, jonka kautta kuvattiin pakolaisten ja maahanmuuttajien vaikeutta saada Suomesta turvapaikkaa ja oleskelulupaa. Hyvä idea ehkä hieman hukkui monien efektien ja katuhaastattelujen tulvaan, näin juryn kommentteja voi tulkita.

Teuvo Mujan 'Lampukka', kuvaus taidekäsityöläisperheen elämäntavasta maalla ekologisen viljelyn ja oman tsasounan rakentamisen puuhissa 'keskellä ei mitään', kuten yksi juryn jäsen sanoi, ei oikein avannut valintojen perusteita ja rakentui silti paljon puhuttuun dialogiin. 'Rehellinen dokumentti' perheen elämästä, mutta sanoma jäi ohueksi.

Lampukan pääosan esittäjät

Minuutti-sarjassa loppukilpailuun

Heikki Mäntylän 'Education' pääsi 26 minuuttielokuvan joukosta loppukilpailuun, jossa 16 elokuvan paremmuus ratkaistiin paricup-äänestyksillä yleisön käsien nostolla. Mäntylän Education-filmin loppuyllätyksen huumori upposi yleisöön ja kirvoitti makeat naurut. 'Education' joutui vastakkain melko kuluneen idean kanssa, mutta ei päässyt jatkoon. Loppukilpailuun pääsy on silti arvokas saavutus, sillä se varmistaa Suomelle ensi vuonna mahdollisuuden lähettää Minuutti-cupiin kaksi filmiä.

Suomen toinen minuuttifilmi, Hamid Al-Sammarraeen 'Viesti/Message' ei tällä kertaa päässyt loppukilpailuun, vaikka sekin rakenteeltaan hyvin vastasi Minuutti-cupin menestyskonseptia.

Heikki Mäntylä

Dortmund- hiilenmustasta vihreäksi kaupungiksi

Teksti: Hilkka Kempainen

Unica-festivaalin tämänvuotinen isäntäkaupunki oli yksi Ruhrin alueen merkittävistä kaupungeista. Pitkälle 1960-luvulle Ruhrin alue oli hiilikaivosten ja terästehtaiden hallitsema savuinen raskaan teollisuuden keskittymä, esimerkiksi Thyssen-konserni on monelle tuttu nimi. Nykyisessä Dortmundissa kaivokset ovat museona tai puistona ja kaupunki ylpeilee viheralueillaan.

Festivaalin tapahtumapaikkana oli Zeche Zollern -niminen hiilikaivosmuseoalue. Kaivos toimi vv. 1898-1966. 60-luvun lopulla sitä uhkasi kehätien alle jääminen, mutta kulttuuriväki ja kaivosperinteen ystävät nousivat vastarintaan ja saivat kaupungin vakuuttuneeksi, että alue on suojeltava kokonaisuutena. Jugend-vaikutteiset, komeat ja koristeelliset tiiliarkkitehtuurin luomukset, konttori-, konehalli- ym. rakennukset ja kaivoskuilun tornit ja hiilenkuljetusradat ym. ovat nyt toimiva ja viihtyisä kulttuuri- ja kokoustapahtumien viettopaikka, museo- ja retkikohde. Unica-väki sai tutustua retkipäivänä myös laajaan Westfalen-puistoon, joka sekin oli entistä hiilikaivosaluetta. Se oli nyt puulajipuisto ja kukkaloistossaan häkellyttävän upea ulkoilualue pienoisorkesterilla,

Yksi tutustumiskohde oli myös Borussia Dortmundin jalkapallostadion. Seuran erikoinen nimi Borussia on vuosien saatossa syntynyt muunnelma Preussin kuningaskunnan latinankielisestä nimestä Preussia.

Dortmund on kokenut nousuja ja laskuja, asutuksen alku ulottuu tuhannen vuoden taakse. 1300-luvulla se oli osa Hansa-kaupunkien liittoa. Levottomien aikojen jälkeen uusi nousu alkoi 1800-luvun teollisen vallankumouksen myötä, hiilen ja raudan voimalla. Juuri tämän merkityksen vuoksi 70 prosenttia kaupungista pommitettiin toisessa maailmansodassa tuusaa nuuskaksi.

Kaupungin uusi kukoistus perustuu teollisen perinteen pohjalle, mutta elektroniikan, ympäristötekniikan, tutkimuksen ja monipuolisen kulttuurin sekoitukseen. Valtava Teknillisen yliopiston kampusalue on täynnä myös nimekkäitä high-tech -yritysten toimipaikkoja. Tämä joukko viihtyy vihreässä ympäristössä. 'Niin maailma muuttuu Eskoseni', pitäisi varmaan sanoa Saksan pikkuvaltiot v. 1871 yhdistäneelle keisari Wilhelm I:lle, joka kielsi perustamasta yliopistoa Dortmundiin, koska hänestä nuorisoon pitäisi mennä hiilikaivokseen oppipojiksi.

Westfalen puiston kukkaloistoa

Retkilounaalla

Plagiointi on kallis juttu

Teksti: Pentti Kemppinen

Parin vuoden ajan Unican filmikilpailun osallistujat ovat joutuneet vakuuttamaan, että heidän elokuvansa tekijänoikeusasiat ovat kunnossa. Tämä on seurausta vuoden 2013 festivaaleilla ilmenneestä tapauksesta, jossa palkinnoillekin yltänyt luontodokumentti osoittautui jälkikäteen televisio-ohjelman kopioksi. Filmi ja tekijä tietysti hylättiin, mutta jälkiselvittely vaati melkoisia juridisia neuvotteluja eikä ollut aivan halpaa. Myöhemmin ilmeni toinenkin tapaus, jossa tekijällä ei ollut puhtaat jauhot pussissa.

Dortmundissa Unican vuosikokouksessa asian vaatimia toimia selostettiin perusteellisesti. Suomalaiset ovat tottuneet useimmiten huolehtimaan elokuvan musiikin tekijänoikeuksista ja mm. dokumenttien vaatimista arkistomateriaalilainauksen luvista ja lainauskohteiden merkitsemisestä elokuviinsa. Mutta näissä kansainvälisissä tapauksissa tekijänoikeuksien rikkominen on voinut olla hyvin laajakantoista ja koskea myös käsikirjoituksen, elokuvan näyttelijöiden asetelmien ja kuvakulmien, jopa repliikkien kopioimista. Näissä tapauksissa puhutaan laajakantoisemmin plagioinnista.

Juristien kultakaivos

Kokenut hollantilainen harraste-elokuvaaja oli tehnyt valtavan työn keräämällä oikeustapauksista näytteitä, joissa esimerkiksi 50- tai 60-luvun elokuva oli lähes kokonaan 'kuvattu uudelleen' pari vuosikymmentä myöhemmin uusilla näyttelijöillä ja tekijöillä. Sekä virallisille kokousedustajille että muulle festivaaliväelle tehtiin selväksi, että tapaukset voivat johtaa satojen tuhansien eurojen korvausvaateisiin. Jos amerikkalaiset juristit saavat isojen elokuvatuottajien tai musiikkitähden teosten kopioinnista vihiä, korvausvaateet hipovat miljoonaa euroa. Tällaiseen loukuun ei Unicalla eikä pienillä kansallisilla liitoilla tai paikallisyhdistyksillä ole varaa langeta.

Unican kotipesäksi Sveitsi

Ilmenneiden tapausten selvittelyssä Unican johto oli tehnyt myös vertailun eri maiden tekijänoikeuslainsäädännöstä ja juridisen vastuun käsittelystä. Vertailun tuloksena vuosikokoukselle tehtiin esitys, että Unica-liiton (Unica Union Internationale du Cinéma) kotipaikaksi määritellään säännöissä Sveitsi. Sveitsin lainsäädäntö turvaa parhaiten myös yhdistysten edut oikeudellisissa kiistoissa. Ennen muuta se poistaa vaaran, että oikeutta joudutaisiin käymään jonkin muun maan tuomioistuimessa tai peräti Atlantin tuolla puolen. Kotipaikkapyykäliä luonnollisesti hyväksyttiin yleiskokouksessa.

Unica 2017 tekijänoikeuskeskustelu käynnissä

Rehellisyys maan perii

Tämä Unican sääntömuutos ei poista sitä tarvetta, että myös kansallisten elokuvaaliittojen omissa kilpailuissa täytyy varmistua tekijänoikeusasioista ja että Unicaan valittujen osallistujien täytyy vakuuttaa, että heillä on täydet oikeudet elokuviinsa ja mahdolliset lainaukset ovat luallisia ja maksut kunnossa. Pelataan siis vain reiluilla säännöillä.

Phoenix -asuinalue

Keisari Wilhelmin patsas

Hamid Al- Sammarraeelle tämänvuotinen Unica-mitali

Teksti: Kari Nuolinko

Filmi- ja Videokuvaajien Liiton hallitus on päättänyt myöntää harrastajien korkeimman ansiomitalin, Unica-mitalin Mikkelin Harraste-elokuvaajien puheenjohtajalle, Hamid Al-Sammarraeelle.

Vuonna 1970 syntynyt Hamid on irakilainen korkeakouluinsinööri. Opintojensa jälkeen hän toimi lentokonesuunnittelijana kotimaassaan Irakissa vuosina 1993-2003. Insinöörin työssä hän perehtyi syvällisesti 3D-mallinnukseen. Esimerkiksi elokuvan "Stonepad" dinosauksen hän on tehnyt 3D-suunnitteluohjelman avulla. Samoin tänä vuonna SM-kilpailussa menestyneen ja Unicaankin osallistuneen minuuttielokuvan "Viesti" päähenkilöitä ei ole ole-massa muualla kuin tietokoneen bittivaruudessa.

Lentokonesuunnittelun lisäksi Hamid työskenteli vuosina 1995-2002 mediafirman palveluksessa osallistuen grafiikan, musiikki-videoiden, mainosten ja TV-sarjojen tekemiseen. Vuonna 2002 hän perusti oman media-alan yrityksen ja vuonna 2003 hän laajensi liiketoimintaansa elektroniikan ja tietokonekomponenttien suuntaan. Vuoden 2003 sota muutti kaiken.

Vuonna 2005 Hamidin toimiston edessä räjähti autopommi. Hamid pakeni perheensä kanssa Syyriaan, josta hän YK:n avustuksella päätyi vuonna 2008 Suomeen. Suomalaiset ovat ottaneet Hamidin ja hänen perheensä hyvin vastaan. Elokuvaharrastuksensa tiimoilta Hamid on oppinut tuntemaan paljon uusia ihmisiä. Kielen oppiminen on ollut vaativaa. Suomen säähän tottuminen vei aikansa. Hamidin lapset ovat oppineet pitämään talvesta ja lumesta. Ja Hamidkin on tottunut sen verran jo lumeen ja pak-kaseen, että Kamppareiden jääpallo-otteluiden kuvaaminen su-juu hienosti.

Mikkelin Harraste-elokuvaajiin Hamid liittyi vuonna 2013. Jo ensimmäistä yhteistä elokuvaamme tehdessämme huomasimme Hamidin kyvyt: lahjakas kuvaaja, joka löytää upeita kamerakulmia, erinomaisen visuaalisen näkemyksen omaava editoija ja ohjaa-ja, joka kuvauspaikoilla keksii lennosta aivan uusia ideoita. Hamid on kuvannut ja editoinut enimmäkseen dokumentteja, ta-pahtumia, teatteriesityksiä, esittelyvideoita, mainoksia ja myös meidän harraste-elokuvaajien elokuvia.

Mikkelissä hänet tunnetaan hyvin. Monet yritykset kääntyvät hä-nen puoleensa tarvitessaan pienoishelikopterikuvauksen, esitte-lyvideon tai vaikkapa 3D-mallinnuksen. Hamid on tuonut lisää eloa yhdistykseemme ja kouluttamalla meitä nostanut myös mei-dän muiden elokuvantekijöiden osaamistasoa.

Hamid pitää kovasti toimintaelokuvista. Niissä hän katsoo eri-tyisesti, miten kohtaukset on tehty ja mitä tekniikkaa on käytet-ty. Jos budjetti ei tuottaisi ongelmia, hän haluaisi itsekin tehdä action-elokuvan. Sekä toteuttaa myös rauhallisen, koskettavan elokuvan esimerkiksi maahanmuuttoon liittyen. Mitä on muut-taa vieraaseen maahan ja aloittaa kaikki alusta...

Hamid ja upea tunnustuspalkinto

Liiton puheenjohtaja Pentti Kempainen luovutti mitalin

Elokvanteko kiehtoo Hamidia, koska elokuvan avulla voi luoda uutta: muuttaa ajatuksia kuvaksi ja ääneksi. Opittavaa Hamid kertoo olevan vielä paljon: elokuvan käsikirjoituksen teko, valotekniikka, kolmiulotteisten ihmishahmojen mallintaminen sekä vihreän taustakankaan käyttö. Vihreää kangasta käytettäessä taustan voi vaihtaa elokuvaan sopivaksi. Mutta normaalisti kamera pidetään tuolloin paikallaan. Miten toimitaan, jos kamera liikkuu vihreään taustaan nähden ja uusi tausta pitää sijoittaa paikalleen?

Pulmina harraste-elokuvien teossa Hamid pitää aikatauluja. Monet elokuvat ja taltiointit on jouduttu tekemään melko nopealla aikataululla ihan käytännön syistä. Kuvasimme pari viikkoa sitten "Marskin marssin", johon kuului useita pieniä näytelmäkatkelmia Suomen historiasta Karkialammen maastossa esitetynä. Kuhunkin kuvaukseen oli aikaa noin varttitunti. Eli yhdellä otolla ja kahdella tai kolmella kameralla kuvattiin...

Onnittelut Hamidille kaikkien elokuvaharrastajien puolesta! Ja parhaita menestystä kaikissa tomissasi!

Välillä kameran edessä

Vihreää taustaa vasten saa mielenkiintoisia kohtauksia

Pekka Haavisto ja Hamid

Kohtauksen suunnittelu käynnissä

Videoharrastus ei katso ikää

Harrastuksemme Lahden Videokuvaajissa alkoi 3-4 vuotta sitten, kun huomasimme lehdessä ilmoituksen Videokuvaajien järjestämästä kurssista. Ajattelimme, että tässähan olisi Taistolle passeli kurssi, sillä hänellä on videokamera mutta taito puuttui. No marssimme molemmat tutustumaan tarjontaan ja sille tielle jäimme. Täällä harjoittelimme videoelokuvan tekoa ja se tuntui tosi mielenkiintoiselta, sillä opettajat olivat tosi innostavia. Näin siis uimme toimintaan mukaan. Hankimme "Pinnacle 18" editointiohjelman ja siitähän tämä opettelu vasta alkoi, mutta onneksi saimme aina apua kokeneemmilta kuvaajilta.

Olemme molemmat tehneet n. 4-5 elokuvaa, aluksi pääasiassa valokuvista, mutta nyt jo liikkuvasta kuvasta. "Lähes valmiina" on useita projekteja ja tämä tarkoittaa sitä, eli kun on katsonut muutaman kerran filmit niin huomaakin virheitä joita ei aiemmin noteerannut. Viilausta ja höyläystä onkin vielä.

Videokuvaajien joukko koostuu kaikenikäisistä, nuorista ja meistä ikäihmisistä, mutta meistä tämä on rikkaus, vanhemmilla on kokemusta, nuoret sensijaan tuntevat uusimman teknologian.

Tänä kesänä Videokuvaajat ovat kuvanneet Lahden yli 110-vuotisesta historiasta kertovaa kokopitkää dokumenttielokuvaa "Lemmenlatua" ja siinä olemme päässeet näyttämään pariskuntaa jotka ovat matkalla höyryjunalla Heinolasta Lahteen markkinoille.

Videokuvaajien iloisessa joukossa on mukava olla ja niin mekin toimimme täällä "rinta rottingilla"

Pipsa ja Taisto Inervo
Lahden Videokuvaajat ry

Vierumäellä junakohtauksen tauolla, Taisto Inervo, Tuula Tammelin ja Pipsa Inervo

Taisto kaivaa repusta siankylkeä, opettajaa näyttelvä Tuula Tammelin seuraa epäuskoisena maalaismiehen askareita.

Lahden historiallisen dokumenttielokuvan loppusuora hämmöttää

Lahden Videokuvaajien jäsenet kuvasivat Lemmenlatu dokumenttielokuvan pääkohtauksen 25.9.2017 Villa Rauhalan historiallisessa tilausravintolassa, joka toimi lahtelaisen liikemiehen ja kunnallisvaikuttajan August Fellmanin kesähuvilana 1880-luvulta alkaen. Mukana olivat kaikki Lahden Videokuvaajien ammattilaiset. Ainopuiston teatterin näyttelijät olivat tärkeässä roolissa Lahtisen suvun päämiehen kunniaksi järjestetyllä päivällisellä.

Ainopuiston teatterin ohjaaja Timo Taulo kirjoitti kohtauksen käsikirjoituksen rautaisella ammattitaidolla. Tekijät lainasivat vähän Ingmar Bergmanin ideaa Fanny ja Alexander-elokuvasta, jossa sukupäivällisellä selvitetään menneen ja nykyhetken tapahtumia. Lemmenlatu dokumentissa henkilöroolit on kirjoitettu niin, että ne tukevat dokumentin rakennetta ja mahdollistavat paluun historian juurille unohtamatta lähihistoriaa. Elokuvassa siis poukkoillaan sukupäivällisen ja juonnettujen tarinoiden välillä.

Näyttelijät valmistautumassa avajaiskohtaukseen

Puvustajamme Iina-Marie Heino viimeistelemässä asua

Ohjaaja Tertta Saarikko antamassa viimeisiä ohjeita ennen kuvausta

Ammattilaisia myös kameras edessä

Dokumentin kuvaukset ovat vaatineet paljon aikataulujen sovitusta, sillä kuvauspaikat, tai haastateltavat henkilöt on pitänyt sovittaa samaan kehykseen. Kaikki haastateltavat ovat suhtautuneet hyvin elokuvan tekoon, lisäksi olemme saaneet apua Lahden radion ammattilaisilta eri osioiden tekemiseen. Tapani Ripatti teki elokuvaan populaarimusiikin osuuden ja Hanski Kinnunen urheiluosion. Kummatkin henkilöt ovat rautaisia ammattilaisia ja kaikkien lahtelaisten tuntemia radiopersoonia.

Ammattinäyttelijöistä saimme mukaan Petri Liskin, joka lahtelaisena lupautui tekemään radiomastojen rakentamisesta standupin Timo Sandbergin kirjoittamaan tarinaan, jossa rakentajia syytettiin jumalan pilkasta, kun he rakensivat mastoja myös hautausmaiden aikana. Lahden vanha hautausmaa sijaitsee aivan maston juurella.

Tästä esimerkkinä kohtaus, jossa alhaalla oleva työnjohtaja huusi mastossa oleville köydessä roikkuvan teräspalkin johdosta, Heivatkaa hemmetissä se jo alas! Se sattui kiusalliseen aikaan, sillä kantajat olivat samaan aikaan laskemassa arkkua hautaan. Työt sunnuntaisin keskeytettiin hetkeksi, mutta Helsingistä saadulla erikoisluvalla ne jatkuivat ja radiomastot valmistuivat aikataulussa avajaisia varten.

Petri Liski teki dokumenttiin myös Lahden sähkölaitoksen perustamisesta ja talvisodan pommituksista alkujuonnot, joista varsinkin Ristin kirkon sankarihautausmaalla tehty kohtaus on vaikuttava päättyen punaisen ruusun laskemiseen ensimmäiselle sankarihautausmaan hautapaadelle.

Näyttelijä Petri Liski tekemässä standupia Lahden Sähkölaitoksen osioon. Alakuvassa Tapani Ripatti Sammonkadun nuorisotalolla.

Dokumenttiin sävelletään musiikki

Teemu Kilkki tekee elokuvan musiikin, joka koostuu samasta teemasta, jota muunnellaan kohtausten mukaisesti iloisempaan tai dramaattisempaan suuntaan. Musiikkiteknologian linjalla opiskellut Teemu haluaa olla myös mukana yhteisöllisessä dokumenttielokuvassa.

Lahden Videokuvaajat näyttelijöinä

Omat jäsenemme ovat olleet innokkaina mukana elokuvan teossa. Vierumäen junakohtaus ja Aino-laivan kohtausten lisäksi omalla jäsenistöllä on toteutettu Lahden torielämää kuvaava kohtaus croma key-tekniikalla. Hämeen alueuutiset on käyttänyt kahdessa elokuvan teosta kertovassa jutussa meidän materiaalia ja sitä katsoessa näyttelijän osuudet ovat olleet luonnollisia, varsinkin Taisto Inervo ja Tuula Tammelin ovat Lahden markkinoille vuonna 1935 sijoittuvassa junakohtauksessa esittäneet ammattilaisellekin kelpaavaa näyttelijän suoritusta. Samalla meidän jäsenistö on tutustunut paremmin toisiinsa. Siitä hyötyy koko yhdistystoiminta, kun mukaan ei tarvitse maanilla, vaan vapaaehtoisia on riittävästi eri projekteihin.

Juontajamme ja lukija Marianne Valola tekemässä standupia osuuskunta Kankurin Ilon edustalla. Taustalla Timo Pirttilahden Oldsmobile.

Lemmenladun kuvauksia 50-luvun tunnelmissa.

Pitkän dokumenttielokuvan työstäminen on ollut vaihderikas. Elokuvaan dramatisoituja kohtauksia päästiin tekemään myös Timo Pirttilahden Oldsmobilen kyydissä. Vanha Tuomisen pukutehtaan omistajan auto on pysynyt hyvässä kunnossa uudella omistajallaan ja Pirttilahti on myös tehnyt monia parannuksia ja päivityksiä autoon. Hansikaslokerosta löytyy nykypäivän saundeja soittava radio ja alle upotetut kaiuttimet viimeistelevät tunnelman.

Lahden yli satavuotiseen historiaan mahtuu monia tarinoita, joita pyysimme elokuvaa varten. Pirttilahti oli nähnyt ilmoituksen ja päätyi näin menopelinsä kanssa mukaan elokuvaan. Timo kertoo myös tekevänsä autolla hääkeikkoja ja toivookin että kiinnostuneet ottavat meihin yhteyttä asian tiimoilta. Jos siis on häät tulossa, tämä sininen unelma Amerikasta takaa tyylikkään kyydin kaikille.

Kuvauksissa oli menneessä ja nykyajassa seikkaileva, ihastuttava juontaja, Marianne Valola. Valola valaisee elokuvassa olemuksellaan ja tarinoillaan Lahden historiaa. Mukana kuvauksissa oli myös Ohjaaja Tertta Saarikko, Pääkuvaaja Keijo Skippari sekä Tuotantoassistentti Miika Mortén.

Aino laivalla äänittäjänä Arja Savolainen. Näyttelijät Riku Merisalo ja Martta Marttinen.

Vierumäen asemalla tehtiin lehtijuttu tapahtumasta ESS / Itä-häme Kuvaaja Katja Luoma, Ville Vesala, Arja Savolainen, Seppo Pessa ja Risto Ilola. Kuva Jukka Uuttu

Kari Savolainen ja Kari Vähävuori äänittämässä Villa Rauhalassa

Villa Rauhalassa kuvataan Lahtisen suvun vanhimman, Elisabethin syntymäpäiviä. Pääkohtaukset tehtiin juhlasalissa. Kuvaus- ja äänityskalustoa oli riittävästi.

Kaikki materiaali on kuvattu 4K-muodossa, joten jälkityöstössä editointikoneelta pitää löytyä tehoja. Sitä varten komponentteja on uusittu mm. vaihtamalla uusi M2- SSD-levy, joka lukee ja kirjoittaa dataa yli 3000 mt sekunnissa, kun normaali SSD-levy tekee vastaavaa työtä 500-600 mt sekunnissa. Massamuistiksi olemme vaihtaneet ison SSD-levyn, jolloin datan hakeminen kiintolevyltä on joutuisampaa. Näytönohjaimen uusiminen näyttäisi myös auttaneen, sillä nyt 4K-materiaali pyörii esikatselussakin normaalisti, vaikka tehosteita on käytössä. NeatVideon kohinanpoistofilteri sen sijaan vaatii koneelta laskentatehoja. Onneksi sitä tarvitsee vain harvoin vanhoissa huonolaatuisissa arkistomateriaaleissa. Lemmenlatu dokumenttielokuva tulee ensi-iltaan joulukuussa 2017 Kino liriksessä.

YHTEYSTIEDOT

Jäsenyhdistysten yhteystiedot

Liitto toimii valtakunnallisena harraste-elokuvien edistäjänä. Tämän lisäksi liiton tehtäviin kuuluu yhteydenpito alan järjestöihin ja oppilaitoksiin sekä kansainvälisten yhteyksien luominen ja ylläpito. Tällä hetkellä paikallisyhdistyksiä on 13 ympäri Suomea seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Hyvinkää, Imatra, Joensuu, Keuruu, Kirkkonummi, Kouvola, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Mikkeli, Myllykoski ja Rauma. Mikäli omalla paikkakunnallasi ei ole paikallista yhdistystä, Liiton jäseneksi voi myös liittyä ns. suorajäsenenä. Suorajäsenen jäsenmaksu v. 2017 on 25 euroa vuodessa.

Jäsenten osoitteenmuutokset liittoon: sähköpostiosoitteella: pentti.kemppinen@kolumbus.fi

Helsingin Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Esko Rautanen, puh 040 750 0654,
Sähköposti: esko.rautanen@yahoo.fi
Jäsenasiat Pentti Kemppinen, puh. 040-5554951.
Sähköposti: pentti.kemppinen@kolumbus.fi
Kotisivut www.fvl.fi/jasenyhdistykset/helsinki
Kokoukset kerran kuukaudessa Kokouspaikkana on Postitalo Kirjasto 10:n ryhmätötilä, osoite on Elielinaukio 2G, 00100 Helsinki

Hyvinkään seudun elokuvaajat ry.

Pj.Tero Makkonen, puh 040 5663969
Sähköposti tero.makkonen@hyvinkaa.fi
fi Postiosoite Kivivuorencuja 5 E 72 01620 Vantaa. Kokooneminen Villa Arttu, Kankurinkatu 4-6 O-rappu, 05800 Hyvinkää. Kokoonnumme vähintään kerran kuukaudessa tai harvemmin Kokoonumispaikkana Villa Arttu. Seuraavan kerhoillan ajankohdan ja lisätietoa yhdistyksestämme löydät kotisivuiltamme www.fvl.fi/jasenyhdistykset/hyvinkaa.

IMATRA

Vuoksen Videokerho ry. Pj Risto Luukkonen, puh 040-7774105, sähköposti: risto.luukkonen@pp1.inet.fi

Sihteeri Eija Purho, puh. 050-3866967
sähköposti: eija.purho@pp.inet.fi
Kerhoillat Sarakuja 3:n kerhohuoneessa kerran kuukaudessa klo 18,00
Viikon kerhopäivä ja aiheet ilmoitetaan nettisivuilla ja jäsenille sähköpostilla.

Joensuun Elokuvaajat ry.

Pj. Arto Mäkisalo, puh 040-771 7629
Sihteeri on Aulis Mäkisalo, puh. 040-568 9969

Keuruun Elokuvaajaseura ry.

Yhdyshenkilö, pj. Kyösti Tolppanen, Kolhontie 297, 42700 Keuruu.
Puh: 040-842 5621.

Kirkkonummen Videoharrastajat ry.

Pj. Jouko Saras puh 0400-454525
Videopaja, Munkinmäentie 19, 02400 Kirkkonummi
Sähköposti: videoharrastajat@gmail.com
www.videoharrastajat.fi

Kouvolan Videokuvaajat ry.

Pj. Matti Kuusela puh. +358500908902
Kauppatori 6 A 17, Kuusankoski, sp. matti.kuusela@kympp.net
Sihteeri Into Nummila, Nikulantie 81, 47540 Lyötilä .Puh.0400-156064 Yhdistyksen kerhoillat ovat kuukauden 1. ja 3. keskiviikko klo 18.00. Kerhotilat ovat Kouvola talossa. Tilaisuudet ovat vapaamuotoisia, jossa keskustellaan kuvaustapahtumista sekä suunnitellaan uusia kuvauksia. Kerhotiloissa jäsenet voivat editoida kuvamateriaalia ja valmistaa DVD -elokuvia.

Lahten Videokuvaajat ry.

Puheenjohtaja Pirkko Lauttamus os. Saimaankatu 12, 15140 Lahti
Sähköposti: lvk@lahdenvideokuvaajat.fi
Sihteeri: Aatos Suomalampi, puh 0400-430681
Sähköposti: aatos.suomalampi@gmail.com
Kotisivut: <https://www.lahdenvideokuvaajat.fi/>
Facebook: <https://www.facebook.com/lahdenvideokuvaajatry/>
Jäseniltoja vähintään kerran kuukaudessa Kino Iiriksen Tammisalissa klo 18-21. Kerhoilloissa annetaan monipuolista videoalan koulutusta. Jäsenillä on mahdollisuus olla mukana kuvaajina, äänittäjinä tai ohjaajina yhdistyksen yhteisissä projekteissa. Lisää tietoa kerhoilloista on kotisivuilla.

Saimaa Films ry

Pj Tauno Lakkala, sähköposti:saimaafilms@gmail.com Puh 040 766 1499
Kerhoillat ovat joka toinen keskiviikko, parillisina viikkoina 17-20 Lappeenrannan kaupunginkirjaston satuhuoneessa. Kerhoilloissa harjoitellaan käytännössä elokuvan ja videon teon eri osa-alueita. Kerran kuukaudessa on joko kerhon edustaja tai ulkopuolinen esitelmöijä luennoi elokuvan ja videon tekoon liittyvistä aiheista. Tilaisuus on kaikille avoin.

Lohjan Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Kaarlo Lindroth. sähköposti kaarlo.lindroth@dnainternet.net puh.0500-480 009.
Sihteeri Jari Lindroth sihteeri@lohjanvideo.net.
Kerhoilta parittomien viikkojen tiistai-iltaisin <http://www.lohjanvideo.net>

Mikkelin Harraste-elokuvaajat ry.

Puheenjohtaja Hamid Al-Sammarraee.
Sähköposti hamid.alsammarraee@gmail.com

Sihteeri ja taloudenhoitaja
Kari Nuolinko, puh. 044-2642960

Kotisivut: www.rivakka.net/karinuol
Yhdistys pitää kerran kuukaudessa kokouksia Urheilupuiston koululla

Myllykosken Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Tapani Keppo, Kynttilänkuja 11, 46800 Myllykoski. Puh.040-553 2215.
Sähköposti: tapani.keppo@kympp.net

Rauman Elokuvaajat ry.

Pj. Tarmo Hotanen, Nummenvahe 1 B 32, 26100 Rauma.
Sähköposti: tarmo.hotanen@gmail.com